

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Epiplexis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

γενεαρχὰ τὴν ἀξίαν, ἀφορμὴ τῶν χαλεπῶν φρο-
νῶν τοῖς γίνεσθαι.

res secundiores, quàm par est, temeritatis oc-
casionem incautus præbent.

SUBJECTIO.

Subiectiones contortas amat, & pugnaces, quæ tota rigeant a-
culeis rationum.

Thyrb. 1. **H**Ν ἢ ἐκεῖνα Φίλιππος λάβη, πῶς αὐτὸν
ἐπικαλοῦσαι δεῦρο βάλιζαι; Θηβαῖοι; μὴ
λίαν παρὸν εἶπεν ἢ, καὶ σιωπῆσθαι ἐπιβόησας.
ἀλλὰ Φωκίαι, οἱ τῆν οἰκίαν οὐχ οἰοῖτε ὄντες φου-
λάπηρι, ἐὰν μὴ βροχῆται ὑμῶς. ἢ ἀλλοῦ ἴσσι,
ἀλλ' ὅταν οὐχὶ βελήσεια.

SIN illa Philippus occuparit: quis eum portò
huc ire prohibebit? Thebani? ne sit dictu
acerbius, etiam expedire vnà irrupent. An
Phocenses? qui ne sua quidem sine vestris au-
xilij's tueri possunt. Aut alius quispiam?
at hercule, no-
let.

EXAGGERATIO CLADIS BELLICAE.

In exaggerando non est verbositas, sed de industria concidit orationem,
& ut Timantes in tabulis, plura relinquit cogitan-
da, quàm pingit.

Thyrb. 1. **E**Ι ἢ δὴ πόλεμος ἔστι ἤξει, πόσα χρήνομισα
ζημιωθήσεσθαι; καὶ προσέτα ἠύθρις. Ἐκ ἢ
τὴν παραγμάτων ἀπὸ τῆν, εὐδαιμονίας ἐλάττωσθαι
μίας, τοῖς γε σώφροσι.

QUOD si quæ hostiles copix venerint: quan-
tae clades erunt metuenda: accedet proter-
uitas, atque insuper ipsius rei dedecus: quod
nullo minus est detrimento, sanis quidem ho-
minibus.

EPIPILEXIS.

Thyrb. 3. **H**ΡΡΑΣΑΤΩ ΛΕΣ ἔμοι παραλόγῳ, πότε ἄλ-
λοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν,
Φίλιππος; ἀλλ' ὅταν, εἰ ταῦτα φάνησας, τὰ γ'
οἱ αὐτῆ τῆ πόλεως ἄμεινον ἔχει; καὶ ἢ ἂν ἔσ
εἰπέν τῳ; τὰς ἐπάλξεις ἀσκονῶντων, καὶ τὰς
ὀδοὺς ἀσπιδοκροῦντων, καὶ κρήνας, καὶ λίμνας; ἀ-
ποβλέψατε δὴ πρὸς τοὺς ταῦτα πολεμει-
ομένους: ὅν οἱ μὲν πτωχῶν πλείστοι γέγονασιν,
οἱ δὲ ἀδύων ἔπημοι, ἔτι καὶ τὰς ἰδίας τὴν δη-
μοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοῦ βραχέως εἰσὶν ἡλε-
κασμένοι. ὅταν ἢ τὰ τὴν πόλεως ἐλάττω γέγο-
νε, τοσάτω τὰ τῆτων θυεῖλαι. ἢ ἢ τὸ πάλιν ἀ-
λον τῆτων; καὶ τί δὴ πολεῖται; εἴχι χαλεπῶς τὸ

ALIO QVI progrediatur aliquis, & mihi di-
cari vnde, nisi per nosmetipsos, ita sint au-
cta opes Philippi? Sed heus tu, si vitiosa hæc
sunt, at vrbanaum rerum status est melior.
Ecquid autem dici queat? num propugnacula,
quæ te studio inducimus? & viæ, quas refici-
mus? & fontes? & vngæ? Eos quæso intuemini,
quorum hæc acta sunt in Republica: quorum
alij è mendicis facti sunt diuites, alij ex obscu-
ris clari, nonnulli priuatas ædes publicis sub-
structionibus splendiores compararunt: &
quantò respublica plus detrimenti caput, tan-
to res istorum factæ sunt ampliores. Quæ igitur
causa est horum omnium? & cur tandem te
omnia tum præclare habuerunt, & nunc haud
rectè? Primum, quod & populus, cum ipse
quili-

τε καὶ τὸν οὐρανὸν ὁρῶντες, ὅτε τὸ εὖ πρῶτον, καὶ ἴσως α-
 τρεῖς δε το μὲν ἄλλος δὲ δῆμος, διασῶντες τὴν πο-
 λιτευόμενοι ἦν, καὶ κύριος αὐτοῦ ἀπαύλων τὴν ἀ-
 γαθῶν, καὶ ἀγαθῶν ἦν, παρὰ τὸ δῆμον, τὴν ἀ-
 λων ἐκάστω, καὶ ἡμῶν, καὶ ἀρχῆς, καὶ ἀγαθῶν πνευ-
 μῶν λαβῆναι. τὸν δὲ τούτων ἡν, κύριος εὖ τὴν ἀγα-
 θῶν οἱ πολίτευόμενοι, καὶ διὰ τῶν ἀπαύλων πρῶτον
 τῶν ὁμῶν καὶ δῆμος ἐκνεοροισμένοι, καὶ περιηρη-
 μένοι χρήματα, συμμάχους, ἐπὶ ἡγήτες καὶ προ-
 σθῆκας μέρει γεγέννησθε, ἀγαθῶν ἑάν μὴ ἀδι-
 δῶσι θεωρικῶν ἡμῶν, ἢ βασιλῆα πῶν μὲν ὁμοίως
 καὶ τὸ πάντων ἀναδρόταλον, τὴν ὑμετέρων αὐτῶν
 χεῖρ ἀποφραδέτω, οἱ δὲ ἐπὶ αὐτῆ τῆ πόλει καθεῖρ-
 ζήσιντες ὑμῶν, ἐπάγθοντες τὰ πάντα, καὶ ἕβαστέ-
 ρσι, χειροῦντες αὐτοῖς ποιήσιντες, ἐπεὶ οὐδὲ ποῖ,
 οἶμαι, μέγα καὶ πεινικὸν φρόνημα λαβῆναι, μη-
 χρὰ καὶ φαῦλα πρᾶξινας. ἐπεὶ ἅπτα γὰρ
 ἀντὰ τὴν ἡδύμεναι τὴν ἀνθρώπων ἡ, τοῖσιν ἀ-
 νάγκη καὶ φρόνημα ἔχει ταῦτα. μὰ τὴν δῆμη-
 τῶν, οὐκ ἀνδρακάσταιμι, εἰ μείζων ἐπὶ νόμῳ
 γένειο παρ' ὑμῶν βλάσθ, τὴν πεποιθότων αὐτῶν
 γενέσθαι, οὐδὲ γὰρ παρῆσι ἀπεριπύτων ἀφεί-
 παρ' ὑμῶν ἔστιν ἀλλ' ἔγωγε, ὅτε καὶ τὸν γέγονε,
 δαυμάτω, ἐάν οὐδ' ἀλλὰ τὸν γ' ἢ ἀπαλλα γένιες
 τῶν τῶν ἑδῶν ἐβελήσῃτε στρατεύσασθαι, καὶ πρᾶξι-
 την ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν περιεσῆκας, τῶν οἰ-
 κοι ταῦτας ἀφορμῶν ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν, χη-
 σῆσθε, ἴσως ἀνίσως, ἢ ἀνδρες Ἀθηνῶν, τέλειάρ-
 ῆ καὶ μέγα κλέσταιθε ἀγαθῶν, καὶ τὴν τοῖσιν ἑμ-
 λημάτων ἀπαλλα γείνη, ἢ τοῖς ἀσθενέσι πα-
 ρὰ τῶν ἰσθμῶν σιτήσις διδομένους ἔστω, καὶ γὰρ οὐτε
 ἰσθμὸν ἔχοντες ἐπὶ ἰσθμῶν, οὐτ' ἀποβήσκειν ἔστω, καὶ
 ταῦτα ἀνεμῶν δὲ τὸν ὑμῶν, ἵστε τοσαῦτα ἔστιν,
 ὡς ἀφείλειαν ἔχει τὰ διαρκῆ, οὐτ' ἀπογνώσας
 ἄλλο τι πρᾶξινας ἔστω. ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα τὴν ἑκάστω
 λαβουμῆται ὑμῶν ἐπὶ ταῦτα ἰσθμῶν.

militare auderet, dominus erat magistratum, & bona omnia in sua potestate habebat: & bene secum agi putabant ceteri omnes, si a populo, & magistratum, & honorem, & beneficium aliquod consecuti essent. Nunc contra, bona omnia in potestate sunt magistratum, & per hos geruntur omnia: vos populus enervati, & spoliati pecunia, socijs, famuli, & ad ditamenti vicem obtinetis: contenti theatriali pecunia, quam isti vobis impertunt: aut butculis, si quas fortè miserint. Et, quod est omnium ignavissimum, cum ea vobis dantur, vestra quæ sunt, gratiam etiam habetis, quasi beneficia in vos conferantur. Qui verò vos in hanc urbem, tanquam carcerem includere, ad talia vos alliciunt, & cicutant, ut vos ad nutum paratos habeant. Neque verò mea quidem sententia fieri unquam potest, ut magnos, & generosos animos sumant ijs qui parvis, & vilibus rebus occupantur. Nam qualiacunque hominum studia fuerint, talibus eos & animis esse præditos necesse est. Hæc medijs fidijs, haud mirabor, si mihi qui dixim, plus apud vos noecerint, quam ijs, qui ea fecerunt. Neque enim semper apud vos omnibus de rebus liberè loqui licet, idque ego, vel nunc licuisse miror. Quod si nunc saltem, moribus istis relictis, militare voletis, & agere pro vestra dignitate, atque istis domesticis opibus, velut instrumentis utemini, ad externa bona comparanda, fortassis, Athenienses, fortassis perfectum aliquod, & magnum bonum consequemini, talibus lucellis repudiatis, quæ cum cibis, quos dant ægrotis medici, conferri possunt. Etenim, ut illi neque vires augent, neque emori patiuntur: sic & ista, quæ vos nunc percipitis, neque tanta sunt, ut iustam utilitatem aliquam afferant: neque vos ijs despectis, ad alia conuerti patiuntur, sed alimenta sunt vestrum omnium scordia.

ITEM EPILEXIS BREVIS, ET MORDAX.

Flumen magnæ mentis est hæc oratio.

Ὁ μὰ τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, οὐ
 δύνασθε ὑμῶν ποιῆσαι, οὐδὲ βέλε-

Quod, iam me amet Iupiter alijque Dij,
 neque potestis vos facere, neque vultis:
 X x 2 sed